

Vraag 4 van 5

Voorgesteld wordt dat kinderen via het volgen van thuisonderwijs aan de leerplicht kunnen voldoen indien het thuisonderwijs aan minimum kwaliteitsnormen voldoet waarop de onderwijsinspectie toezicht houdt. Welke effecten verwacht u van dit voorstel? Is dit voorstel voor u in de rol van ouder, leraar of onderwijsbestuurder werkbaar? Zo nee, waarom niet? Kleven er volgens u risico's aan de voorgestelde maatregelen? Zo ja, welke?

Dit voorstel is op onredelijke angst gebaseerde nonsens. Het doorzetten hiervan zal leiden tot hoge kosten, onoverzichtelijke situaties, gespannen thuisonderwijzers en ongelukkige kinderen.

Er is meer dan afdoende onderzoek gedaan naar thuisonderwijs in al haar verschijningsvormen, in binnen- en buitenland om zeker te zijn van het hoge niveau van onderwijs dat binnenshuis wordt aangeboden.

Thuisonderwijs is de ultieme vorm van passend onderwijs, aangezien het leren precies wordt afgestemd op ieder kind door degenen die hem/haar het beste kennen.

Het opstellen van een leerplan met kerndoelen is voor de meeste reguliere leerkrachten al een tijdverslindende bezigheid die veelal gezien wordt als volkomen ineffectief in het toevoegen van extra onderwijskwaliteit. In een thuisonderwijscontext is het zo mogelijk nog absurder. Er is hierbij geen sprake van een klas met 20+ kinderen waarbij het logischerwijs mogelijk is om overzicht en inzicht te verliezen in het niveau en de behoeftes van individuele kinderen.

De onconventionele wijze waarop veel thuisonderwijzers het onderwijs inrichten is een extra reden om te twijfelen aan de haalbaarheid van betrouwbare toetsing van het niveau. Er wordt gestart met specifieke stof omdat de thuisonderwijzer observeert dat het kind er aan toe is, niet omdat het de leeftijd heeft bereikt waarop het op scholen gangbaar is er mee te starten. Ook wordt er vaak niet getraind op toetsbaarheid, omdat een oplettende thuisonderwijsouder prima door heeft welk ontwikkelingsniveau een kind bereikt heeft zonder daar een 'toets' voor nodig te hebben.

Het kan m.i. zelfs een averechts effect hebben bij een specifieke subset kinderen.

Mijn oudste dochter (bijna 6) is netjes op niveau voor haar leeftijd, maar elke poging om openlijk te testen wat ze kan i.p.v. stilletjes te observeren terwijl ze zich concentreert op een taak, zorgt er voor dat ze dichtklapt en niets presteert. Wat zou dat betekenen wanneer ze op de voorgestelde wijze getoetst zou worden? Zou ze keer op keer ondermaats presteren? Zou dat als gevolg hebben dat ze naar school gestuurd zou worden? Zou het daar beter worden of zou het een negatieve invloed hebben op haar plezier in leren als ze voortdurend gedwongen wordt om iets te doen waar ze geen enkele voldoening uit haalt, haar frustreert en haar zelfvertrouwen onderuit haalt?

In de huidige context kan ze de hele dag door leren en kunnen wij stapje voor stapje werken aan haar toetsbaarheid, zodat ze tegen de tijd dat ze de leeftijd heeft bereikt voor het voortgezet onderwijs prima te toetsen zal zijn, mét haar plezier in het leren zelf onaangetast.

Vraag 5 van 5

Hoe zou een thuisonderwijzer zijn pedagogisch-didactische bekwaamheid kunnen aantonen? Kunt u dit toelichten?

Zolang er niet gecontroleerd wordt op de pedagogisch-didactische bekwaamheid van iedere persoon die het ouderschap aan wil gaan en zijn/haar kinderen wil leren lopen, praten, fietsen, etc. is dit een discriminerende maatregel. Thuisonderwijs is een voortzetting van datgene waar iedere ouder mee bezig is tot de leeftijd waarop kinderen doorgaans naar school gaan.

Toegang tot informatie, steun van ervaringsdeskundigen en fondsen is wel heel waardevol. In mijn ervaring zoeken thuisonderwijzers elkaar sowieso op voor steun, het uitwisselen van informatie en ervaringen en het delen van kosten voor het aanschaffen/delen van lesmaterialen.

Het zou echter fijn zijn als startende thuisonderwijzers van de dienstdoende leerplichtambtenaar een informatiepakket aangeboden krijgen waarmee ze zich makkelijker kunnen oriënteren binnen de bestaande clubs en organisaties en beter hun weg kunnen vinden in het moeras van lesmethodes. Daarvoor zou per gemeente een rondvraag moeten worden gedaan bij de aanwezige thuisonderwijzers., die dan indien gewenst aanvullingen kunnen leveren.

Wat mij vanaf het begin heeft verbaasd aan het thuisonderwijs is het feit dat wij als belastingbetalers wel een bijdrage leveren aan het onderwijs van andermans kinderen maar zelf geen aanspraak kunnen maken op fondsen voor lesmaterialen etc. Als daar een potje voor zou worden ingericht zou dat voor veel thuisonderwijzers de mogelijkheden voor aanschaf van educatieve materialen of het bekostigen van excursies vergroten.